

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj: S1 2 K 019492 16 Kž 2

Datum sjednice: 20.10.2016. godine

Pred apelacionim vijećem u sastavu: sudija dr Miloš Babić, predsjednik vijeća
sudija dr Dragomir Vukoje, sudija izvjestilac
sudija Mirko Božović, kao član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv
optuženog Salema Hatibovića

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Dubravko Čampara

Branilac optuženog Salema Hatibovića:

Advokat Senad Bilić

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88

Telefon: 033 707 100; Fax: 033 707 155

Broj: S1 2 K 019492 16 Kž 2

Sarajevo, 20.10.2016. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja, sastavljenom od sudije dr Miloša Babića, kao predsjednika vijeća, te sudija dr Dragomira Vukoja i Mirka Božovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne savjetnice Medine Džerahović u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Salema Hatibovića, zbog krivičnog djela Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz 328. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa krivičnim djelom Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama Tužilaštva Bosne i Hercegovine od 26.04.2016. godine, kao i branioca optuženog Salema Hatibovića, advokata Senada Bilića, od 29.04.2016. godine, izjavljenim protiv presude Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 2 K 019492 15 K od 17.03.2016. godine, nakon održane javne sjednice Apelacionog vijeća u prisustvu tužiteljice Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Suade Pašić, kao i branioca optuženog, advokata Senada Bilića, a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog Salema Hatibovića, na osnovu člana 314. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, dana 20.10.2016. godine, donio je:

P R E S U D U

Uvažava se žalba branioca optuženog Salema Hatibovića, pa se presuda Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 2 K 019492 15 K od 17.03.2016. godine **preinačava** na način da se

Prema optuženom:

Salemu Hatiboviću, sin Fehima i majke Azize (djevojačko Fako), rođen 05.01.1958. godine u Sarajevu, nastanjen u Sarajevu u ulici Besarina Čikma broj 5, po nacionalnosti ..., državljanin ..., JMB: ..., po zanimanju elektrotehničar, nezaposlen, oženjen, otac dvoje punoljetne djece,

na osnovu odredbe člana 283. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

ODBIJA SE OPTUŽBA

Da je,

Dana 07.02.2014.godine, oko 16:00 časova, tokom nenajavljenih nasilnih protesta ispred i oko zgrade Predsjedništva Bosne i Hercegovine, kao i drugih institucija Bosne i Hercegovine, u namjeri izazivanja požara na objektima navedenih institucija, Hatibović Salem sa svojim motornim vozilom marke „Mercedes ML 320“, reg oznaka 010J679, došao pred zgradu Predsjedništva BiH, nakon čega je iz gepeka svog vozila nasilnim demonstrantima poput Trnka Nihada i drugih podijelio prethodno pripremljene flaše sa zapaljivom tečnošću, tzv. molotovljeve koktele uz pomoć kojih su isti zapalili službena vozila Direkcije za koordinaciju policijskih tijela BiH kao i iste ubacivali u zgradu Predsjedništva BiH i Ministarstva Vanjske Trgovine BiH s ciljem izazivanja požara u istoj nakon čega je zajedno sa ostalim demonstrantima blokirao prilaze zgradi Predsjedništva BiH a kojom prilikom je nastala veća materijalna šteta na zgradi Predsjedništva BiH i Ministarstva Vanjske Trgovine BiH u iznosu od 231.833,90 KM.

Dakle,

požarom izazvao opasnost za život ljudi i imovinu većeg opsega, te pričinio imovinsku štetu velikih razmjera

čime bi, počinio krivično djelo Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) u vezi sa krivičnim djelom Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 1. KZ FBiH.

Na osnovu člana 198. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH), oštećena Država Bosna i Hercegovina se sa imovinskoopravnim zahtjevom upućuje na parnicu.

Na osnovu člana 189. stav 3. ZKP BiH, odluku o troškovima donijet će nadležni sud.

Obrazloženje

1. Presudom Suda Bosne i Hercegovine (Sud BiH), broj S1 2 K 019492 15 K od 17.03.2016. godine, optuženi Salem Hatibović oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci pobijane presude počinio krivično djelo Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 1. KZ FBiH, slijedom čega je prvostepeni sud istog, primjenom navedenih zakonskih odredbi i uz primjenu odredbi članova 42., 43. i 49. KZ FBiH, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine.
2. Istom presudom, na osnovu člana 57. KZ FBiH, određeno je da se optuženom u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru u periodu od 07.03.2014. godine do 04.04.2014. godine.
3. Također, na osnovu člana 188. stav 1. ZKP BiH određeno je da se optuženi obavezuje na plaćanje troškova krivičnog postupka o čijoj visini će se donijeti odluka naknadno, po pribavljanju potrebnih podataka, dok je na osnovu člana 198. stav 2. ZKP BiH oštećena Država Bosna i Hercegovina sa imovinskopравnim zahtjevom upućena na parnicu.
4. Protiv navedene presude žalbe su blagovremeno izjavili Tužilaštvo Bosne i Hercegovine (Tužilaštvo BiH/tužilaštvo) i branilac optuženog Salema Hatibovića, advokat Senad Bilić.
5. Tužilaštvo BiH, žalbu je izjavilo zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, sa prijedlogom da se prvostepena presuda, broj S1 2 K 019492 15 K od 17.03.2016. godine preinači u osuđujućem dijelu, na način da se optuženom Salemu Hatiboviću izrekne strožija kazna zatvora.
6. Branilac optuženog Salema Hatibovića, advokat Senad Bilić, žalbu je izjavio zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog stanja, povrede krivičnog zakona, odluke o krivičnopravnoj sankciji i troškovima krivičnog postupka, kao i povrede člana II/2., 3. i 4. Ustava BiH, te članova 5. i 6. EKLJP, sa prijedlogom da Apelaciono vijeće Suda BiH žalbu usvoji, te pobijanu presudu ukine u smislu člana 315. stav 1. tačka a) u vezi sa stavom 2. i 3. ZKP BiH i zakaže glavni pretres

zbog otklanjanja bitnih povreda i izvođenja istih i novih dokaza, ili da istu preinači u smislu člana 314. ZKP BiH i oslobodi Salema Hatibovića od optužbe.

7. Tužilaštvo i branilac optuženog dostavili su odgovore na izjavljene žalbe, sa prijedlogom da se žalba suprotne strane odbije kao neosnovana.

8. Na osnovu člana 304. ZKP BiH održana je sjednica Apelacionog vijeća dana 20.10.2016. godine, kojoj su pristupili tužiteljica Tužilaštva BiH, Suada Pašić, kao i branilac optuženog, advokat Senad Bilić, dok uredno obaviješten optuženi Salem Hatibović nije pristupio.

9. U nastavku javne sjednice, tužiteljica je ukratko izložila sadržaj podnesene žalbe, kao i odgovora na žalbu odbrane, ističući da u cjelosti ostaje kod razloga i prijedloga datih u pismenim podnescima.

10. Branilac optuženog je izložio sadržaj žalbe, kao i odgovora na žalbu tužilaštva, također ostajući kod svih razloga i prijedloga datih u pismenim podnescima.

11. Apelaciono vijeće je u skladu sa odredbom člana 306. ZKP BiH ispitalo pobijanu presudu u granicama istaknutih žalbenih prigovora, te je izvršilo uvid u spis, pa je odlučilo kao u izreci iz sljedećih razloga.

I. ŽALBENI OSNOV BITNIH POVREDA ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA

A. STANDARDI ZA ODLUČIVANJE PO ŽALBI

12. U skladu sa članom 296. ZKP BiH, presuda se može pobijati zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka. Bitne povrede odredaba krivičnog postupka definisane su članom 297. ZKP BiH.¹

¹ Član 297. **Bitne povrede odredaba krivičnog postupka:** (1) Bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji: a) ako je Sud bio nepropisno sastavljen ili ako je u izricanju presude učestvovao sudija koji nije učestvovao na glavnom pretresu ili koji je pravomoćnom odlukom izuzet od suđenja, b) ako je na glavnom pretresu učestvovao sudija koji se morao izuzeti, c) ako je glavni pretres održan bez osobe čija je prisutnost na glavnom pretresu po zakonu obavezna ili ako je optuženom, branitelju, ili oštećenom protivno njegovom zahtjevu, uskraćeno da na glavnom pretresu upotrebljava svoj jezik i da na svom jeziku prati tok glavnog pretresa, d) ako je povrijeđeno pravo na odbranu, e) ako je protivno zakonu bila isključena javnost na glavnom pretresu, f) ako je Sud povrijedio propise krivičnog postupka o postojanju odobrenja nadležnog organa, g) ako je Sud donio presudu a nije bio stvarno nadležan ili ako je nepravilno odbio optužbu zbog

13. S obzirom na težinu i značaj počinjenih povreda postupka, ZKP BiH pravi razliku između onih povreda koje, ako se utvrdi da postoje, stvaraju neoborivu pretpostavku da su negativno uticale na valjanost izrečene presude (tzv. apsolutno bitne povrede) i povreda kod kojih se, u svakom konkretnom slučaju, ostavlja na ocjenu sudu da li je ustanovljena povreda postupka imala ili mogla imati negativan utjecaj na valjanost presude (tzv. relativno bitne povrede).

14. Apsolutno bitne povrede ZKP BiH taksativno su nabrojane u tačkama a) do k) stava 1. člana 297. ZKP BiH.

15. Ukoliko bi Apelaciono vijeće našlo da postoji neka od bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, obavezno je da, u skladu sa odredbom iz člana 315. stav 1. tačka a) ZKP BiH, ukine prvostepenu presudu, izuzev u slučajevima iz člana 314. stav 1. ZKP BiH.²

16. Za razliku od apsolutnih, relativno bitne povrede nisu taksativno pobrojane u zakonu, već postoje u slučaju kada sud u toku glavnog pretresa ili prilikom donošenja presude, nije primjenio ili je nepravilno primjenio koju odredbu zakona o krivičnom postupku, ali samo ukoliko je to bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

17. U odnosu na navode da je povreda načela krivičnog postupka mogla imati negativan utjecaj na donošenje zakonite i pravilne presude, nije dovoljno da podnosilac žalbe jednostavno tvrdi da se procesna povreda *hipotetički* mogla negativno odraziti na donošenje zakonite i pravilne presude, već će žalbeno vijeće zaključiti da se povreda načela krivičnog postupka desila samo ako podnosilac žalbe pokaže da je ona materijalne prirode i da se ne može zaključiti da navedena povreda nije negativno

stvarne nenadležnosti, h) ako Sud svojom presudom nije potpuno riješio predmet optužbe; i) ako se presuda zasniva na dokazu na kome se po odredbama ovog zakona ne može zasnivati presuda, j) ako je optužba prekoračena, k) ako je izreka presude nerazumljiva, protivrječna sama sebi ili razlozima presude ili ako presuda uopće ne sadrži razloge ili u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. (2) Bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji i ako Sud u toku glavnog pretresa ili prilikom donošenja presude nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu ovog zakona, a to je bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

²Član 314. **Preinačenje prvostepene presude:** (1) Vijeće apelacionog odjeljenja će, uvažavajući žalbu, presudom preinačiti prvostepenu presudu ako smatra da su odlučne činjenice u prvostepenoj presudi pravilno utvrđene i da se, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, po pravilnoj primjeni zakona, ima donijeti drukčija presuda, a prema stanju stvari i u slučaju povrede **iz člana 297. stav (1) tačka f), g) i j)** ovog zakona.

utjecala na donošenje zakonite i pravilne presude. Naime, kada žalbeno vijeće smatra da je donesena zakonita i pravilna presuda bez obzira na povredu postupka takve prirode, žalbeno vijeće će zaključiti da član 297. stav 2. ZKP BiH nije prekršen.

1. Žalba branioca optuženog Salema Hatibovića

18. Prije svega, Apelaciono vijeće napominje da je u predmetnom slučaju primarno bilo odlučivanje o pitanju nadležnosti, koje je branilac istaknuo, a kako to i nalaže odredba člana 165. ZKP BiH. Obzirom da je, kako će u nastavku biti obrazloženo, ustanovljena povreda u tom smislu, to se drugi prigovori nisu ni razmatrali, te se Apelaciono vijeće u iste ne može upuštati niti se o njima pozitivno ili negativno izjasniti.

(a) Bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka g) ZKP BiH – ako je Sud donio presudu a nije bio stvarno nadležan

19. Prema navodima branioca optuženog, krivično djelo za koje je optužen Salem Hatibović je iz entitetskog krivičnog propisa, za čije procesuiranje je nadležan Općinski sud u Sarajevu. S tim u vezi, u žalbi se ističe da iz samog opisa djela, za koje je optuženi Hatibović oglašen krivim, proizilaze činjenice koje se ne mogu dovesti u vezu sa članom 7. stav 2. Zakona o sudu BiH, jer navedenim radnjama nije mogao biti ugrožen suverenitet niti teritorijalni integritet BiH. Naime, kako to odbrana ukazuje, radilo se o masovnim demonstracijama građana Sarajeva i BiH, na kojima je učestvovalo nekoliko hiljada ljudi, i to prvenstveno zbog teške socijalne i ekonomske situacije u BiH, tako da se nikakvi razlozi, a koji se tiču političke nezavisnosti, nacionalne sigurnosti ili međunarodnog subjektiviteta BiH, ne mogu dovesti u vezu sa izvršenjem predmetnog krivičnog djela. Slijedom navedenog, u žalbi se zaključuje da je jasno da isto nije moglo imati ozbiljne repkusije niti štetne posljedice za privredu BiH, niti druge štetne posljedice za BiH, niti su predmetne radnje mogle izazvati druge štetne posljedice izvan teritorije FBiH ili BiH.

20. Ističući da nije sporno da su se u zgradama u kojima je došlo do paljevine nalazile institucije BiH, ali u dijelovima zgrade i institucije FBiH, branilac potencira da nigdje u

odredbama Zakona o sudu BiH nije propisana nadležnost istog u slučaju da dođe do oštećenja zgrada institucija BiH, niti postoji razlog o konstituisanju stvarne nadležnosti Suda BiH u slučaju „nastanka štete po međunarodni ugled BiH“.

21. Kako se to nadalje u žalbi navodi, u činjeničnom opisu krivičnog djela nema motiva niti bilo kakve namjere, niti se iz istog može zaključiti da su institucije BiH, kao institucije, bile meta demonstranata, prvenstveno imajući u vidu da je protest počeo pred zgradom Kantona Sarajevo i Općine Centar, a da se nakon napada policije i masovnih nereda prenio i pred zgradu Predsjedništva BiH u kojoj se nalaze i institucije BiH.

2. Zaključak Apelacionog vijeća

22. Apelaciono vijeće iznesene prigovore branioca optuženog Hatibovića nalazi osnovanim.

23. Prije svega, bitno je napomenuti da je vidljivo da se optuženom u ovom predmetu na teret stavljaju krivična djela predviđena KZ FBiH, dakle, radi se o krivičnim djelima iz isključive nadležnosti redovnih sudova FBiH, a ne Suda BiH, iz kog razloga je bilo potrebno ispitati eventualnu izvedenu nadležnost Suda BiH u skladu sa članom 7. Zakona o Sudu BiH, a s čim u vezi razlozi za eventualno konstituisanje nadležnosti tim prije su morali imati jaču osnovu i podlogu, što u konkretnom nije slučaj.

24. Naime, prvostepeni sud je optuženog Hatibovića oglasio krivim za predmetno krivično djelo uprkos činjenici da se radi o krivičnom djelu iz nadležnosti entitetskog suda, pri čemu nije postojao nikakav osnov za konstituisanje nadležnosti Suda BiH, slijedom čega je postupljeno suprotno imperativnoj odredbi člana 28. stav 1. ZKP BiH, obzirom da prvostepeni sud, u tok cjelokupnog prvostepenog postupka, još od momenta potvrđivanja optužnice pa do donošenja odluke, nije u potrebnoj mjeri vodio računa o svojoj nadležnosti za predmetnu inkriminaciju.

25. Kada ovako zaključuje, Apelaciono vijeće nalazi da pobijana presuda pogrešno obrazlaže nadležnost ovog suda u smislu odredbe člana 7. izmijenjenog Zakona o sudu Bosne i Hercegovine (ZoS BiH), odnosno člana 13. ZoS BiH, te da je prvostepeni sud neosnovano odlučio u meritumu o krivici optuženog za predmetno krivično djelo. Naime,

posebna (izvedena) nadležnost Suda BiH predviđena je Zakonom o Sudu BiH sa očiglednim ciljem da se na nivou države BiH zaštite neke fundamentalne vrijednosti države kao pravno-političkog subjekta, koje se, prije svega, tiču njenog suvereniteta, teritorijalnog integriteta, političke nezavisnosti, nacionalne sigurnosti, međunarodnog subjektiviteta i ekonomskog suvereniteta u najširem značenju (ozbiljne reperkusije i štetne posljedice na privredu i ozbiljne ekonomske štete). Pri tom, zakonodavac u članu 7. stav 2. tačka b) za uspostavljanje nadležnosti Suda BiH koristi i neodređen pojam „*ili druge štetne posljedice za Bosnu i Hercegovinu*“.

26. S tim u vezi, a nasuprot navodima prvostepenog suda u pobijanoj presudi, ovo Vijeće primjećuje da ne postoje dokazi niti jaki argumenti, na osnovu kojih bi se došlo do zaključka da je radnja detaljno opisana u izreci pobijane presude, okvalifikovana kao krivično djelo Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 1. KZ FBiH, mogla imati ozbiljne reperkusije ili štetne posljedice na privredu Bosne i Hercegovine, ili izazvati druge štetne posljedice za Bosnu i Hercegovinu ili izazvati ozbiljnu ekonomsku štetu ili druge štetne posljedice izvan teritorije Federacije Bosne i Hercegovine, slijedom čega bi se mogla konstituisati nadležnost ovog suda i odlučivati o krivici optuženog Salema Hatibovića za to krivično djelo.

27. Kod donošenja ovakvog zaključka, ovo Vijeće je cijenilo i činjenicu da čak ni u samom opisu djela nije navedena ozbiljna šteta po BiH niti posljedice, niti je isto dokazivano. U tom smislu, Apelaciono vijeće primjećuje da je čak upitna i sama visina ekonomske štete u iznosu koji je preciziran, a preko čega je u pobijanoj presudi konstituisan pojam ozbiljne ekonomske štete na institucijama BiH, koji je u konačnici podveden pod *druge štetne posljedice za BiH*, na osnovu čega je pogrešno zasnovana nadležnost ovog Suda.

28. U tom smislu, Apelaciono vijeće naglašava da je potrebno razjasniti okvir u kome bi bila prihvatljiva nadležnost zbog drugih štetnih posljedica za Bosnu i Hercegovinu, polazeći pri tome od hijerarhije vrijednosti koje je zakonodavac nabrojao (suverenitet, teritorijalni integritet, politička nezavisnost, nacionalna sigurnost, štetne posljedice po privredu BiH...), pa se zbog toga izvodi zaključak da druge štetne posljedice moraju, barem približno, odgovarati značaju prethodno nabrojanih fundamentalnih vrijednosti države kao političkog i ekonomskog subjekta. Ovakav stav zauzet je i u odluci ovog Suda

u predmetu broj: S1 2 K 014412 13 Ko od 05.12.2013. godine.

29. Pobijana presuda povezujući visinu prouzrokovane štete sa činjenicom da je požar izazvan na objektu najznačajnije državne institucije (Predsjedništvo), izvodi zaključak o narušenom međunarodnom ugledu BiH i njenih unutrašnjih politika, slijedom čega ponovo potencira da se isto osnovano može podvesti pod zakonski pojam “druge štetne posljedice za BiH” u smislu člana 7. stav 2. tačka b) ZoS BiH. Međutim, u pobijanoj presudi se previđa činjenica da u samom činjeničnom opisu krivičnog djela nema niti motiva, niti namjere iz kojeg se može zaključiti da su institucije BiH, kao institucije u smislu napada na državu, bile meta demonstranata. Zbog toga, Apelaciono vijeće nalazi da odbrana u žalbi osnovano ističe i činjenicu da je prvenstveno trebalo imati u vidu i to da je protest počeo pred zgradom Kantona Sarajevo i Općine Centar, a da se nakon masovnih nereda prenio i pred zgradu Predsjedništva BiH, u kojoj se pri tom ne nalaze samo institucije BiH, već i institucije Federacije BiH. S tim u vezi, za ovo Vijeće je očigledno da je prvostepeni sud pogriješio kada je “socijalni bunt” građana, u konkretnom slučaju izražen i kroz radnju izvršenja Salema Hatibovića, kvalifikovao kao jednu vrstu napada na državu iz kojeg su proizašle *druge štetne posljedice* pod istu, te zanemario da predmetno krivično djelo u svojoj prirodi, kao i načinu izvršenja, te subjektivnom odnosu počinioca prema istom, nije moglo imati, niti imalo, za cilj ugrožavanje suvereniteta i teritorijalnog integriteta BiH, kao ni narušavanje ugleda iste, niti pričinjavanje štete isključivo državi BiH kroz njene institucije. Dakle, ovako opisana radnja izvršenja, ne ukazuje na nesumnjiv zaključak da postoje konkretne okolnosti koje potkrepljuju stav da se radi o djelima koja izazivaju poseban rizik od nanošenja nenadoknadivih štetnih posljedica po međunarodni ugled i pravni poredak Bosne i Hercegovine.

30. U protivnom, ukoliko bi se sve te okolnosti zahtijevale za postojanje predmetnog krivičnog djela i tretirale kao njegova obilježja, onda ono ne bi bilo u zakonskoj grupi krivičnih djela protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz entitetskog krivičnog zakona, već bi se nalazilo u Krivičnom zakonu BiH u grupi krivičnih djela protiv države, odnosno protiv integriteta Bosne i Hercegovine. Kako okolnosti da je ovo djelo imalo za posljedicu, odnosno da je bilo upravljeno na ugrožavanje suvereniteta i teritorijalnog integriteta BiH, kao i da su njime proizvedene “druge štetne posljedice”, nisu predviđene niti kao kvalifikatorne okolnosti koje bi zasnivale teži oblik predmetnog djela (kao što je npr. kod krivičnog djela Falsifikovanja novca iz čl. 205. stav 3. KZ BiH), onda nije sporno da se radi o krivičnom djelu koje je u nadležnosti entitetskog pravosuđa.

31. Cijeneći sve navedeno, kao i činjenicu da je sud dužan paziti na svoju nadležnost propisanu odredbom člana 23. stav 1. ZKP BiH i čim primjeti da nije nadležan oglasiti se nenadležnim, što u konkretnom nije učinjeno, Apelaciono vijeće je zaključilo da je pretresno vijeće odlučujući meritorno o krivičnopravnoj radnji iz nadležnosti drugog suda počinilo bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka g) ZKP BiH u smislu da je sud donio presudu a nije bio stvarno nadležan.

32. Dakle, slijedom žalbenih prigovora, nesumnjivo je utvrđeno da za presuđenje u ovoj konkretnoj krivičnopravnoj stvari, tj. za krivično djelo Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz 328. stav 1. KZ FBiH, u vezi sa krivičnim djelom Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 1. KZ FBiH, Sud BiH nije nadležan, pa je temeljem odredbe člana 314. stav 1. ZKP BiH, koja predviđa da će Apelaciono vijeće prema stanju stvari i u slučaju povrede iz člana 297. stav 1. tačka g) tog zakona preinačiti prvostepenu presudu, istu **preinačilo** na način da je donijelo presudu kojom se optužba za to krivično djelo odbija iz razloga propisanih odredbom člana 283. tačka a) ZKP BiH.

33. Na kraju, Sud želi naglasiti da se odredbom člana 7. Zakona o Sudu BiH, daju ovaštenja, ali i stvara obaveza Suda BiH da prilikom primjene ove odredbe pažljivo vodi računa o svakom pojedinom slučaju uz poštivanje principa pravne sigurnosti i jednakosti pred zakonom, kao neodvojivim elementima principa vladavine prava.

34. Shodno odredbi člana 290. stav 10. ZKP BiH, Apelaciono vijeće se u obrazloženju svoje odluke nije upuštalo u ocjenu glavne stvari, nego je samo iznijelo razloge za odbijanje optužbe. U tom smislu žalba tužilaštva, kao i žalba branioca u preostalom dijelu, nisu ni razmatrane.

35. U konačnici, u vezi sa imovinskopravnim zahtjevom i troškovima krivičnog postupka, Apelaciono vijeće ukazuje na precizne odredbe člana 198. stav 3. ZKP BiH i člana 189. stav 3. ZKP BiH, te se oštećena Država Bosna i Hercegovina sa imovinskopravnom zahtjevom upućuje na parnicu, dok će odluku o troškovima donijeti nadležni sud.

ZAPISNIČAR

Pravna savjetnica

Medina Džerahović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

S U D I J A

dr Miloš Babić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.